Farsi - Number 08i
May 2025

# مولوسکوم کانتوژیوزوم (زگیل آبکی)

# Molluscum contagiosum

## مولوسکوم کانتوژیوزوم چیست؟

مولوسکوم کانتوژیوزوم یا زگیل آبکی یک نوع بیماری ویروسی است که بر لایه بیرونی پوست تاثیر می‌گذارد. این ویروس جوش‌های نرم و کوچکی بر سطح پوست بر جای می‌گذارد. این جوش‌ها ممکن است به آسانی گسترش یابند ولی زیان‌بار نیستند.

## علائم این عارضه چیست؟

عفونت مولوسکوم به صورت جوش‌های بدون درد کوچکی آغاز می‌شود که ممکن است 2 هفته تا 6 ماه پس از تماس با ویروس در نواحی مختلف بدن پدیدار شوند. جوش‌ها ظرف چند هفته به نقطه‌های برجسته و صورتی رنگ صاف، محکم و کوچکی با یک چاله در وسط تبدیل می‌شوند. با مبارزه بدن علیه ویروس، ممکن است این برجستگی‌ها قرمز و متورم شوند.

## عفونت چگونه انتقال می یابد؟

عفونت مولوسکوم از طریق لمس کردن، خاراندن یا مالش پوست آلوده منتقل می‌شود. این عفونت همچنین می‌تواند از طریق تماس جنسی منتقل شود. این موارد شامل فعالیت‌های جنسی است که با دخول یا تماس مستقیم پوست با پوست همراه هستند. اگر ویروس در طول رابطه جنسی انتقال یابد، جوش‌ها معمولاً روی شکم، کشاله ران، سطح خارجی اعضای تناسلی، باسن یا ران‌ها یافت می‌شوند. ویروس می‌تواند از یک شخص به شخص دیگر یا از یک نقطه بدن شخص مبتلا به نقطه‌ای دیگر انتقال یابد. دست زدن به اشیائی که ویروس روی آن‌هاست، مانند حوله یا اسباب‌بازی، نیز می‌تواند باعث پخش شدن عفونت شود.

مولوسکوم کانتوژیوزوم تا زمانی که برجستگی‌ها از بین بروند، واگیردار است. اگر به این ویروس مبتلا هستید، حوله یا لیف صورت خود را با دیگران به اشتراک نگذارید. شستشوی صحیح دست‌ها احتمال پخش شدن ویروس را کاهش می‌دهد.

## چه کسانی ممکن است به مولوسکوم کانتوژیوزوم مبتلا شوند؟

هر کسی که تماس پوست با پوست با فرد آلوده داشته باشد، در معرض خطر ابتلا قرار دارد. اگرچه مولوسکوم کانتوژیوزوم در کودکان زیر 10 سال شایع‌تر است، اما این عفونت می‌تواند هر کسی را درگیر کند. در بزرگسالان، مولوسکوم کانتوژیوزوم عمدتاً یک عفونت مقاربتی (STI) محسوب می‌شود. این عفونت در افرادی که سیستم ایمنی ضعیف‌تری دارند، می‌تواند شدیدتر باشد. یک بار مبتلا شدن به آن، شما را در برابر ابتلای مجدد محافظت نمی‌کند.

مولوسکوم کانتوژیوزوم در مناطقی با آب و هوای گرم و مرطوب شایع‌تر است، اما در سراسر جهان یافت می‌شود.

## چگونه درمان می‌شود؟

در افراد سالم، این برجستگی‌ها معمولاً طی 6 ماه خودبه‌خود از بین می‌روند. سعی کنید ضایعات و برجستگی‌ها را نخارانید و حتی ممکن است بخواهید برای پوشاندن آن‌ها از بانداژ استفاده کنید. از شیو کردن نواحی دارای برجستگی خودداری کنید.

اگر علائم در اطراف چشم ظاهر شوند، ممکن است برای جلوگیری از تحریک، تحت درمان قرار گیرند. درمان علائم در ناحیه تناسلی از پخش شدن آن‌ها به شرکای جنسی در طول تماس جنسی جلوگیری می‌کند.

اگر علائم باعث نگرانی شوند یا برای جلوگیری از پخش شدن آن‌ها، ارائه‌کننده مراقبت‌های بهداشتی و درمانی ممکن است از درمان‌های زیر استفاده کند:

- کرایوتراپی (سرمادرمانی) – منجمد کردن و برداشتن برجستگی‌ها با نیتروژن مایع
- کورتاژ – برداشتن مواد ویروسی موجود در مرکز ضایعه یا برجستگی
- دارو – استفاده از داروهای خوراکی و کرم‌ها برای درمان مولوسکوم نادر است و فقط باید با مشورت ارائه‌کننده مراقبت‌های بهداشتی و درمانی انجام شود. این داروها می‌توانند عوارض جانبی ناخواسته‌ای ایجاد کنند و تنها زمانی در نظر گرفته می‌شوند که کرایوتراپی و کورتاژ موثر نباشند.

اگر علائمی دارید یا سوالی برایتان پیش آمده، با ارائه‌کننده مراقبت‌های بهداشتی و درمانی خود تماس بگیرید یا با شماره 8-1-1 تماس بگیرید تا با یک پرستار دارای پروانه صحبت کنید.

## چگونه می‌توانم احتمال ابتلا به عفونت مقاربتی (STI) را کاهش دهم؟

**با استفاده از کاندوم، رابطه جنسی ایمن‌تر را تمرین کنید**

کاندوم‌های مردانه و زنانه اگر به درستی استفاده شوند، به جلوگیری از گسترش بسیاری از STIها در طول رابطه جنسی واژینال، مقعدی و دهانی کمک می‌کنند. کاندوم‌ها در پیشگیری از STIهایی که از طریق تماس پوست با پوست منتقل می‌شوند، مانند هرپس سیمپلکس (تبخال)، زگیل تناسلی (HPV) و سیفلیس (زمانی که زخم‌ها وجود دارند)، اثربخشی کمتری دارند.

موارد مهمی که هنگام استفاده از کاندوم باید به خاطر بسپارید:

- بسته کاندوم را از نظر آسیب‌دیدگی بررسی کنید. از کاندوم‌های آسیب‌دیده استفاده نکنید.
- تاریخ انقضا را چک کنید. از کاندوم‌های تاریخ‌گذشته استفاده نکنید.
- بسته را با دقت باز کنید تا کاندوم پاره نشود. از کاندوم‌های پاره شده استفاده نکنید
- کاندوم‌ها را از اشیاء تیز مانند انگشتر، گل‌میخ یا پیرسینگ دور نگه دارید
- کاندوم‌ها را در دمای اتاق نگهداری کنید
- هر بار که رابطه جنسی دارید از یک کاندوم جدید استفاده کنید از کاندوم‌ها مجدداً استفاده نکنید
- همزمان از 2 کاندوم استفاده نکنید
- برخی از داروهای واژینال، مانند درمان‌های عفونت قارچی، می‌توانند اثربخشی کاندوم‌های لاتکس را کاهش دهند. درمان‌های حاوی استروژن به خصوص احتمال دارد به کاندوم‌های لاتکس آسیب برسانند
- با کاندوم‌های لاتکس خارجی فقط از روان‌کننده‌های بر پایه آب استفاده کنید. روان‌کننده‌های بر پایه روغن، مانند وازلین، لوسیون یا روغن بچه، می‌توانند باعث تضعیف ساختار لاتکس و از بین رفتن آن شوند
- با کاندوم‌های پلی‌اورتان/نیتریل می‌توان از روان‌کننده‌های بر پایه آب یا روغن استفاده کرد.
- از کاندوم‌های ساخته شده از لاتکس یا پلی‌اورتان (پلاستیک) استفاده کنید.
- کاندوم‌های لاتکس یا پلی‌اورتان بهترین عملکرد را برای کمک به پیشگیری از بارداری و STIها دارند (کاندوم‌های ساخته شده از پوست حیوانات به اندازه کاندوم‌های لاتکس یا پلی‌اورتان برای پیشگیری از STIها موثر نیستند).

**با استفاده از سدهای دندانی یا سایر موانع، رابطه جنسی ایمن‌تر را تمرین کنید**

سد دندانی (dental dam) قطعه‌ای از لاتکس نازک است که در طول رابطه جنسی دهانی روی واژن/اندام تناسلی داخلی یا مقعد قرار داده می‌شود. به آن مانع/ورقه لاتکس، سد لاتکس، سد دهانی یا ورقه نیز گفته می‌شود. سدهای دندانی راه خوبی برای کاهش شانس ابتلا یا انتقال عفونت‌های مقاربتی (STI) هستند.

موارد مهمی که هنگام استفاده از سدهای دندانی باید به خاطر بسپارید:

- قبل از استفاده از سد، آن را مقابل نور بگیرید و وجود سوراخ را بررسی کنید.
- آن را به آرامی با آب گرم بشویید تا هرگونه پودر موجود روی آن پاک شود.
- سد را روی واژن/اندام تناسلی داخلی یا مقعد نگه دارید.
- مطمئن شوید که فقط یک طرف سد با واژن/اندام تناسلی داخلی یا مقعد تماس پیدا می‌کند.
- هر بار که رابطه جنسی دهانی دارید از یک سد جدید استفاده کنید.
- برای ناحیه مقعد و ناحیه واژن/اندام تناسلی داخلی از سدهای متفاوتی استفاده کنید.
- برای بهبود حس، از روان‌کننده روی واژن/اندام تناسلی داخلی یا مقعد استفاده کنید.
- سد را در سطل زباله بیندازید.

**دارو**

داروهایی وجود دارند که می‌توانند شانس ابتلا یا انتقال برخی از STIها را کاهش دهند. برای آگاهی بیشتر، به این مطلب مراجعه کنید: HealthLinkBC File #08o پیشگیری از عفونت‌های مقاربتی (STI).

**واکسینه شوید**

برخی از STIها مانند هپاتیت A، هپاتیت B و ویروس پاپیلومای انسانی (HPV) را می‌توان با واکسن پیشگیری کرد. با ارائه‌کننده مراقبت‌های بهداشتی و درمانی خود درباره نحوه دریافت این واکسیناسیون‌ها صحبت کنید.

**از وضعیت سلامت جنسی خود مطلع باشید**

اگر اخیراً شریک جنسی خود را تغییر داده‌اید یا بیش از یک شریک جنسی دارید، به طور مرتب آزمایش STI بدهید. انجام آزمایش STI تایید می‌کند که آیا شما عفونت دارید یا خیر. برخی افراد ممکن است به STI مبتلا باشند و هیچ علامتی نداشته باشند. تشخیص و درمان یک STI احتمال انتقال عفونت به شریک یا شرکای جنسی شما را کاهش می‌دهد.

داشتن شرکای جنسی بیشتر خطر قرارگیری در معرض STIها را افزایش می‌دهد.

**درباره پیشگیری صحبت کنم**

قبل از برقراری رابطه جنسی، با شریک یا شرکای خود درباره STIها و اینکه چگونه می‌خواهید از آن‌ها پیشگیری کنید، صحبت کنید. اگر در بحث درباره رابطه جنسی ایمن‌تر با شریک یا شرکای خود مشکل دارید، با ارائه‌کننده مراقبت‌های بهداشتی و درمانی یا مشاور خود در این باره صحبت کنید.

برای درباره نحوه صحبت کردن با شریک جنسی خود، به مطلب منابع رابطه جنسی هوشمندانه در مرکز کنترل بیماری بریتیش کلمبیا (BCCDC) مراجعه کنید:
https://smartsexresource.com/sexual-health/partners-communication/talking-to-your-partners.

**اطلاع دادن به شریک جنسی**

اگر عفونت مقاربتی دارید و از نظر جنسی فعال هستید، مهم است که به شریک یا شرکای جنسی خود اطلاع دهید. این کار به آن‌ها اجازه می‌دهد تا در مورد سلامتی و انجام آزمایش‌های خود آگاهانه تصمیم بگیرند.

## برای آگاهی بیشتر

برای اطلاعات بیشتر در مورد چگونگی کاهش احتمال ابتلا به STI، این پرونده را ببینید: HealthLinkBC File #08o پیشگیری از عفونت‌های مقاربتی (STI).

BC Centre for Disease Control
Provincial Health Services Authority